

Besvarelse af samrådsspørgsmål K

Anledning: Samråd om en drøftelse af følgende spørgsmål:

Hvad mener ministeren om, at treårige børn bedømmes med karakterer, jf. debatindlæg af Michael Hertz i Politiken 4. april 2022 "De 32 minutter i sofaen på pædagogernes kontor i vuggestuen var 32 minutter i helvede", og mener ministeren, at det er i overensstemmelse med vores børnesyn i danske dagtilbud, jf. ministeriets Master for en styrket pædagogisk læreplan fra juni 2016 og med aftalen om, at dagtilbud ikke må pålægges tiltag, som f.eks. lokale læreplaner, mål eller koncepter, der rækker ud over den pædagogiske læreplan, jf. den politiske aftale "Stærke dagtilbud – alle børn skal med i fællesskabet" fra den 9. juni 2017?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lotte Rod (RV)

Titel: Svar på samrådsspørgsmål K

Målgruppe: Børne- og Undervisningsudvalget

Arrangør: Børne- og Undervisningsudvalget

Taletid 5 minutter

Tid og sted Torsdag den 19. maj 2022 i Folketinget

Disposition

- 1 Spørgsmål
- 2 Tidlig indsats
- 3 Brugen af redskaber i understøttelsen af barnets behov
- 4 Om generel brug af redskaber
- 5 Afslutning

1. Spørgsmål

- Tak for muligheden for at tage en drøftelse af spørgsmålet. Jeg læste også selv indlægget, da det blev bragt, og jeg vil sige, at når der bliver bedt så direkte til min holdning til at treårige bedømmes med karakter, og så i forhold til om jeg mener, det er i overensstemmelse med børnesynet i danske dagtilbud...

2. Tidlig indsats

- ... så vil jeg sige, at børnesynet i dagtilbud handler om, at det at være barn har en værdi i sig selv, at børn har ret til at være forskellige og til at udvikle sig i forskelligt tempo. Og at der ikke skal sættes stempler på det. Det er vel det, der ligger i spørgsmålet.
- Børnesynet er et centralt element i det pædagogiske grundlag. Børnesynet skal efter gældende regler kendetegne den tilgang, som danske dagtilbud skal arbejde efter i forhold til børns trivsel og udvikling, læring og dannelse.
- Jeg mener ikke, at der behøver at være en modsætning mellem børnesynet og brug af vurderingsredskaber. Det kommer bare an på hvad karakteren af vurderingsredskaberne er. Og derfor er debatten utrolig væsentlig. Hvis det er vurderingsredskaber, der skal understøtte den pædagogisk faglige vurdering af, om et barn har behov for støtte, så kan det være en ret god ide. Men hvis det handler om at gøre det samme, som man gør i skolen, i 8-9 klasse, hvor

man giver karakterer efter faglige præstationer, så er det noget helt andet.

Det er to fuldstændig forskellige planeter. Det er vigtigt at holde fast i.

- Kommunerne har pligt til at tilbyde støtte til de børn, der har behov for støtte, og de har pligt til at sikre sig, at børnene trives og udvikler sig i dagtilbuddet. Og det skal de så i sagens natur vurdere – trives børnene? Og udvikler de sig? Og det kan man bruge forskellige systematiske tilgange til at vurdere. Og det er noget andet end karaktergivning.
- Udgangspunktet for det bør altid være barnets behov. Hvordan sikrer vi, at barnet får den støtte, det har brug for, i børnefællesskabet? Og der er tidlig indsats afgørende, og derfor kan der også være god ræson i at bruge forskellige vurderingsmetoder af forskellig karakter, hvis man er i tvivl om, hvor vidt der er noget, hvor man burde sætte ind med forskellige former for støtte ift. et barn. Og det er fordi små forandringer i de tidlige år skaber kæmpestore positive forandringer i de senere år. Så en del af tidlig indsats er, at man har et systematisk blik for det.

3. Brugen af redskaber i understøttelsen af barnets behov

- Udgangspunktet er selvfølgelig, at det pædagogiske personale bruger deres faglighed til at vurdere, om et barn har udfordringer eller viser tegn på mistrivsel. Og det er i forbindelse med dette, at en del bruger pædagogiske vurderingsredskaber til at understøtte den pædagogiske vurdering af barnet.
- Det kan være med til at sikre, at man som fagperson kommer hele vejen rundt om barnet. Altså, systematikken kan bestå i, at man laver en liste af ting, så man husker at få vurderet det hele. Bare for at komme med et helt lavpraktisk eksempel på en systematik.
- Personalet kan for eksempel være bekymret for et barns trivsel, men de kan ikke præcist vurdere, om der er grundlag for bekymringen. Der kan det også være en god idé at gå lidt systematisk til værks.

- Et vurderingsredskab kan også være med til at give fagpersoner et fælles sprog for dét, der vurderes. Altså – er vi egentlig enige om det, vi ser?
- Man skal ikke have leget hviskeleg ret mange gange for at vide, at når man starter med at fortælle en historie, så kommer der et helt andet budskab frem i den anden ende.
- Og derfor kan der være god grund til at have et fælles sprog. Det vil sige fælles kategoriseringer og nogle systematikker der gør, at man får et fælles sprog om, hvad er det vi ser omkring det her barn. Det giver sig selv, at vurderingsredskaber, det er redskaber – og redskaber skal bruges af nogen. De kan ikke stå i sig selv. Det er den pædagogiske faglighed, man tager i anvendelse for at sige, hvad er det for en systematik, vi har brug for her. Og et fælles sprog, og så bruger man de redskaber, man mener er de bedste.
- Og så er det i øvrigt afgørende, at vurderinger af børn altid finder sted på en for barnet tryk og pædagogisk forsvarlig måde for barnet. Og man skal tage stilling til, hvad der er den bedste måde at gribe dét an på - hvad barnet har brug for, og om barnet har brug for støtte. Og så at vurderinger af barnet ikke formidles til forældrene som en karakter eller en score. Denne del af den pædagogiske overvejelse skal være til stede.
- Den opgave har jeg stor tillid til, at vi har fagprofessionelle, der løser det på bedste vis.

4. Om brug af redskaber

- Det er et lovkrav, at kommunerne har ansvar for at sikre, at dagtilbuddene i relation til den pædagogiske opgave ledes alene i overensstemmelse med den pædagogiske læreplan. Det er jo så ikke-paragraffen, vi er henne i her.
- Og dokumentationskrav, registreringer, koncepter, styringsmål eller lignende i relation til det pædagogiske arbejde, der rækker ud over den pædagogiske

læreplan, er som udgangspunkt ikke i overensstemmelse med den pædagogiske læreplan. Det ved vi to godt, for det var en kamp, der blev taget, da den blev etableret. Det er bare for at slå fast, at sådan er det.

- Danmarks Evalueringsinstitut har evalueret den styrkede pædagogiske læreplan.
- Og den viser, at langt størstedelen af dagtilbudslederne og dagplejepædagoger ikke eller kun i mindre grad oplever, at de skal udføre dokumentation om det pædagogiske arbejde, som ikke er i overensstemmelse med læreplanen. Så bare for at sige, at evalueringen viser, at vi er kommet ret langt med ikke-paragraffen. Det er meget glædeligt.

5. Velfærdsaftaler og afslutning

- Regeringen er fokuseret på, at børnene altid skal være i centrum for velfærd, og at de fagprofessionelle ikke skal udføre unødvendig dokumentation. Det tror jeg også, at de fagprofessionelle kan skrive under på er den mest hensigtsfulde måde at arbejde på.
- Og derfor lægger vi også op til at videreføre de eksisterende velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet, som du ved, med størst tænkelig frihed til dagtilbuddene og de fagprofessionelle. Også på ryggen af ikke-paragraffen, ideen om at selvfølgelig skal der være få centralt fastsatte regler, men ud over det, er det en rigtig god idé at lade dem, der er uddannede til at beskæftige sig med børnene om at vurdere, hvordan hverdagen skal se ud for børnene.
- Det vil også indebære, at kommunerne skal kigge kritisk på deres praksis, så der luges ud i deres regler. For en ting er reglerne, der kommer herfra, der er også reglerne, der kommer fra kommunerne.
- Men det er en diskussion, vi har nu, og aktuelt forhandler vi om det nu. Men bare for at sige, at det er også en helt central del af børnesynet – at dem, der er tæt på barnet, bedst kan vurdere, hvad barnet har brug for.

- Men i det ligger så også, at når man giver friheden, så vil der være nogle, der gør ting, som man ikke er enige i. Når man giver frihed, så vil der være nogle, der gør noget, som nogle andre er uenige i. Det er det, der giver friheden. Friheden giver mangfoldighed. Derfor skal vi være meget spidse på, hvilke centralt fastsatte regler der er. Og karaktergivning til børn er ikke en af de centralt fastsatte regler, at man skal det. Det synes jeg heller ikke, at man skal.